

Vážení spoluobčané,

blíží se závěr roku a s ním i čas bilancování. Věřím tomu, že přes spoustu věcí, které bychom chtěli zlepšit, se ve Vřesině žije dobře a můžeme být docela spokojeni. Dovolím si velmi stručný výčet toho, co se za letošní rok v obci povedlo:

- Byly vyřešeny všechny sporné záležitosti kolem projektu na modernizaci školy. Škola byla dostavěna, byla zateplena, byly sanovány základy a probíhá vybavování učeben moderní technikou na podporu vyučování.
- Byla rozšířena kapacita mateřské školy, došlo k výměně oken ve staré části a modernizovány učebny.
- Letos stejně jako v loňském roce jsme „vysoutěžili“ podstatně lepší ceny za energie, což vedlo k výrazným úsporám, dosahujícím až neuvěřitelných 300 000 Kč.
- Změnili jsme po cca 10 letech pojišťovací ústav a dosáhli roční úspory v desítkách tisíc korun.
- Modernizovali jsme lávku přes Porubou u hřiště za mnohem méně, než nám spočítali projektanti.
- Instalovali jsme do přechodu pro chodce u školy výstražné blikáčky za peníze krajského úřadu.
- Získali jsme dotaci na uklízecí stroj, který zjednoduší zejména jarní údržbu místních

komunikací – nebyl ještě dodán, očekáváme ho koncem zimy.

- Podali se nám dohodnout k krajským úřadem realizaci rekonstrukce silnice III/4692 mezi Porubou a Vřesinou.
- Uzavřeli jsme s městem Klimkovice veřejnoprávní smlouvu a spolupráci v oblasti obecní policie a ušetříme tím každoročně 340 000 Kč.
- Poprvé jsme jako obec neprodělali na stočném díky normalizovaným vztahům se společností OVaK a regulérní cenou stočného. Měření probíhá pouze v bezdeštném období. Úspora se těžko odhaduje, ale určitě překračuje 1 mil. Kč

Součástí našeho života v obci se ale staly i aktivity, které zpříjemňují život v obci jinak:

- Uspořádali jsme První obecní ples v Domě zahrádkářů.
- Proběhla výstava fotografií k 635. výročí první historické zmínky o Vřesině.
- Byla odhalena busta Gustava Kořeného, slezského buditele, jehož život byl na počátku minulého století spjat s vřesinským kulturním a společenským životem.
- Řada dalších akcí proběhla bez zásluh vedení obce – akce pořádané školou, SRPDŠ, klubem důchodců či jiným společenskými a sportovními organizacemi – a nebylo jich málo. Tyto akce mají naši trvalou podporu.

To vše jsou věci pozitivní a svědčí o tom,

že Vřesina žije. K důležitým akcím, které byly zahájeny v letošním roce, patří i práce na novém Územním plánu Vřesiny. Byly také zahájeny projektové práce na rozšíření jídelny v mateřské škole, v příštím roce se chystá rekonstrukce řady komunikací.

Jedna z věcí, která – předpokládám – potěší na prostou většinu Vřesiňáků, je fakt, že torzo „stravovacího střediska“ koupila společnost Hruška s.r.o. a v příštím roce by na tomto místě mohl stát moderní obchod. Současně s tím pak dojde k zásadní změně parametrů nejhorší křižovatky v obci – u restaurace Na Růžku.

Kromě praktické hodnoty uvedených věcí je velmi důležitá i účast občanů, kteří v hojné míře přiložili ruku k dílu při organizaci řady akcí, ale nabídli nezištně i svoji pracovní sílu např. při úklidu v mateřské škole před zahájením školního roku. Patří jim za to moje poděkování.

Zmíním, ale ještě jednu klíčovou věc, ze které mám opravdu radost: otupily se hroty v zastupitelstvu a v řadě věcí panuje shoda napříč politickým spektrem. Troufám si říci, že v této věci je mediální obraz Vřesiny díky pár jedincům mnohem černější, než skutečnost.

Na závěr mého příspěvku děkuji z tohoto místa všem, kteří se v letošním roce podíleli na práci pro obec, ať už jako zaměstnanci, zastupitelé nebo členové komisí či společenských a sportovních organizací.

Přeji všem občanům Vřesiny klidné, bohaté a pohodové Vánoce v kruhu nejbližších a úspěšné vykročení do roku 2013.

Ing. Jiří Kopeň, starosta

Den otevřených dveří v základní škole

Nelze si nevšimnout, že budova školy má od září nový kabát. Fasáda září do daleka a svým originálním vzhledem zaujme snad každého kolemjdoucího. Ale jak to vypadá uvnitř?

Na tuhle otázku dostali odpověď všichni, kteří

si našli čas ve čtvrtek 15. listopadu a přišli se podívat na den otevřených dveří.

Nejenže si návštěvníci mohli projít školu jak se říká „od sklepa až po půdu“, ale čekal na ně i doprovodný program. Dopoledne měl každý možnost nahlédnout do výuky a vrá-

tit se tak aspoň na chvíli do svých školních let. Žáci v prvních třídách ukazovali svým rodičům, jak umí číst a počítat. Ve druhé třídě soutěžili v matematice a žáci třetí a čtvrté třídy předváděli s pomocí paní učitelky, jak vypadá výuka prostřednictvím kritického myšlení. Třetíci zkoumali telefon a jeho historii, čtvrtáci se zase dozvěděli něco nového o vynálezech a jejich objevitelích. Sami pak měli za úkol „vymyslet“ nový vynález. V páté třídě řešili slovní úlohy. Odpoledne zase příchozí návštěvníci dne otevřených dveří provázeli po škole nejstarší žáci.

Kromě nově vybudovaných učeben byly na chodbách pro příchozí připraveny ještě dvě malé výstavy. Obě se týkaly historie školy. Na panelech umístěných v posledním nadzemním podlaží byly umístěny fotografie, které zachycovaly bývalé žáky na různých akcích pořádaných školou nebo obcí Vřesina, jako například lyžařské výcviky, vystoupení na MDŽ, průvod na Mařáka, tehdejší vyučování nebo třeba pionýry. V druhém nadzemním podlaží

byly vystavené staré kroniky a alba s fotografiemi tříd jednotlivých školních roků. Spousta rodičů i prarodičů na fotografiích poznala nejen sebe, ale i své tehdejší spolužáky, což bylo pro ně jistě milým zpestřením dne. V nově učebně určené pro výuku na počítačích byla pro návštěvníky připravena prezentace o historii školy. Každý ji mohl shlédnout v klidu při kávě nebo čaji i s malým občerstvením.

Na podvečer byl přichystán slavnostní program. Zahájení se ujal umělecký soubor Smrž-strž ZUŠ Klimkovice směsí melodií z filmu Shrek. Následovalo přestřižení pásky pa-

nem starostou a krátká prezentace pod názvem Od minulosti školy k její budoucnosti, kterou všem zúčastněným okomentovala paní ředitelka spolu s panem starostou. Po symbolickém přípitku si hosté prohlédli nově vybudovanou část školy. Bylo nám rovněž potěšením přivítat i bývalé ředitele a ředitelky naší školy, kteří se nemalou měrou zasloužili o její rozkvět.

A co vlastně je ve škole nově vybudováno? Vystavěno bylo celé jedno patro, které je téměř identické s druhým nadzemním podlažím. Do těchto dvou pater se přestěhovaly všechny

třídy, ředitelna i sborovna. Nově vznikla multi-mediální učebna, kde se budou učit žáci prostřednictvím nových technologií. Přizemí je nyní určeno především pro mimoškolní aktivity. Jsou zde dvě oddělení školní družiny, probíhá tu výuka náboženství a od pondělí do čtvrtku zde vyučují učitelé ze Základní umělecké školy z Klimkovic hře na hudební nástroje.

Na závěr přejeme všem žákům, ať se jim v nově zrekonstruované škole daří a cítí se v ní dobře.

Mgr. Lenka Skýbová, ředitelka

Odhalení busty Gustava Kořeného

V pondělí 10. září 2012 proběhla před budovou obecního úřadu malá slavnost. Na počest Gustava Kořeného, „reктора“ obecní školy, ve které působil v letech 1908 až 1919, mu byla odhalena busta od akademického sochaře Miroslava Rybičky z Jistebníku. Gustav Kořený byl známý zakladatel a obnovitel tradice vynášení vřesinského Mařáka a díky této tradici bude v příštím roce Mařák vynášen z dědiny již po sté.

Pozvání na slavnostní akt přijala jeho dcera paní Věra Alešová, jeho vnučka Daniela Holubková a další potomci a rodinní příslušníci Gustava Kořeného. Z pozvaných hostů byli přítomni zástupce Matice Slezské z Opavy Ing. Vlastimil Kočvara, Základní školy Opava-Kateřinky Mgr. Roman Podzemný, Městského úřadu Klimkovice Ing. Zdeněk Hušák, autor busty Miroslav Rybička, zastupitelé Marcela Kudelová, Ing. Bárta Kamil, Ing. Nedělník Petr, Bc. Fučík Jan, Ing. Lotrek Radomil, Ing. Martiník Vítězslav, Vlastimil Kudela, ředitelka základní školy Mgr. Lenka Skýbová.

Slavnost byla zahájena fanfárami na lesní roh a zpívanou slezskou hymnou za doprovodu kytary v provedení umělců z Vřesiny Mgr. Alice Šustkové, Anny Bocanové a Ondřeje Gilliga. Celou akci moderovala místostarostka Ing. Michaela Roubíčková, která všechny přítomné uvítala a připomněla, že v letošním roce si připomínáme 635 let od první písemné zmínky o Vřesině, ale také 130let od narození Gustava Kořeného

a zároveň i 75let od jeho smrti.

Starosta obce ing. Jiří Kopeň, který se následně ujal slova, ve své řeči kromě jiného připomněl, že je tomu právě 104 let, kdy Gustav Kořený jako šestadvacetiletý učitel poprvé vstoupil do tehdejší vřesinské obecní dvoutrídí školy. O pět let později se díky jemu zachovala nejstarší dochovaná písemná zmínka o vítání jara ve Vřesině a to v jeho článku otištěném v novinách Slezské slovo ze dne 24. 3. 1913.

Následoval projev Ing. Vlastimila Kočvary, předsedy Matice Slezské, ve kterém shrnul další životní a pracovní osudy Gustava Kořeného po jeho odchodu z Vřesiny v roce 1919 do Kateřinek v Opavě, kde se stal ředitelem školy.

Po hudebním vstupu Ondřeje Gilliga se paní Věra Alešová podělila s přítomnými o vzpomínky na svého otce, jak ho vnímala ve svém dětství.

Pod bustou, ozdobenou kyticí květin se stuhou ve vřesinských barvách-bílé, žluté, zelené, pak školáci, tvořící stafáž při tomto aktu převlečení za konšely a babky, zazpívali „Mářaku, Mářaku, daj do fajfky tabáku“.

Odhalení a symbolické předání busty obci Vřesiny provedla přestřižením stuhy Andulka Bernárdová, praprapravnučka Gustava Kořeného, za kterou se s tupými nůžkami poradil její tatínek.

O slovo požádala ještě paní Daniela Holubková, která jménem rodiny poděkovala

obci Vřesině, panu Milanu Julínkovi, mistru Miroslavovi Rybičkově a dalším, kteří se zasloužili o tuto slavnost.

Akt odhalení busty byl zakončen zpívanou státní hymnou.

Ing. Vladimír Bárta, říjen 2012

(Reportáž z odhalování busty natáčela televize Polar, kterou odvysílala ve svém zpravodajském bloku dne 11. 9. 2012 a lze ji zhlédnout na internetu www.tvpolar.cz/archiv/11.9.2012/18:00hod, musí být nainstalované ADOBE FLASH PLAYER.)

V prosinci 2011 byl ve Vřesinských novinách otištěn článek Milana Julínka pod názvem „Kdo byl Gustav Kořený?“

Poděkování.

Organizátoři slavnostního odhalení busty Gustavu Kořenému touto cestou děkují pracovním obecního úřadu, Renatě Kaštovské, Ing. Pavle Bednářové za úpravu obřadní síně, pracovníkům „rychlé roty“ Vladimíru Slezákovi, Bohumíru Pokornému, Kamilu Mrázkovi a Jiřímu Navrátkovi, za technickou výpomoc, Stanislavě Bártkové za úklidové práce, obecnímu policistovi Petru Krahulci za řízení dopravy, paní Boženě Bártové za provedení květinové výzdoby a Mgr. Alici Šustkové, Anně Bocanové a Ondřeji Gilligovi za hudební doprovod.

Vřesina na fotografiích v čase

Pod tímto názvem připravila letopisecká komise v Domě zahrádkářů ve Vřesině výstavu fotografií o historii obce, která byla otevřena pro veřejnost ve dnech 22. 10. až 30. 10. 2012. Slavnostní vernisáž výstavy dne 21. 10. 2011 zpestřilo vystoupení vřesinských žáků ze Základní umělecké školy v Klimkovicích - Jana a Matouše Ulrichových, Kateřiny Kopecké a Petry Plonkové.

Na sedmi panelech bylo možno shlédnout zvětšeniny starých pohlednic Vřesiny, fotografie bývalých obchodů, staré i nové školy, hasičské zbrojnice; návštěvníci mohli porovnávat jak vypadaly v minulosti horní kaplička a zvonička a po válce některá stavení, jak se v čase proměňoval vzhled hospody Na Růžku i některých staveb, jakými změnami prošel pomník padlých nebo připomenout místa, na kterých dříve bylo možno vidět např. vodní mlýn či mohyly presidenta Dr. Beneše nebo bývalý Wilczkův dvůr, sokolovnu nebo hájovnu u Peterka. Bylo možno si prohlédnout mladé obličejy členů vřesinského kroužku slezských písní a tanců z roku 1950 nebo průvod plzeňských baračníků při jejich návštěvě ve Vřesině v roce 1947. Poprvé byly vystavené fotografie z výstavby železniční trati Svinov - Vřesina a příjezdu prvního vlaku do Vřesiny dne 2. 8. 1925.

Expozice byla doplněna základním kamenem dvoutřídky z roku 1875, pamětní deskou Kazimíra Tomáška z roku 1885, která byla již dvakrát odhalována, ale stále hledá své trvalé důstojné místo, sokolským krojem Oto Teslíka, kyjovským krojem Zdenky Bártové (roz. Homolové) i pohřebními márními z roku 1928.

Zajímavým exponátem byl obraz namalovaný občanem Vřesiny p. Aloisem Juchelkou v roce 1933 s pohledem na bývalý mlýn a jeho okolí, dále kopie indikační skicy z roku 1836 se jmény vlastníků u každé parcely a domu. V té době mělo na katastru obce 56 rodin své nemovitosti.

Součástí výstavy byly také ukázky kronik.

Po delší době bylo možno vidět první tři díly obecní kroniky, pro tuto akci zapůjčených ze Státního okresního archivu v Novém Jičíně, dále kroniky Mysliveckého sdružení, Sboru dobrovolných hasičů, Svazu zahrádkářů, Klubu důchodců a především školní kroniky z alby fotografií, které se těšily pochopitelněmu největšímu zájmu, protože téměř každý z návštěvníků výstavy chodil do vřesinské školy.

Své koutky měly i další organizace, Sokol Vřesina s výstavkou pohárů a unikátních fotografií fotbalových mužstev TJ Sokol ze soukromé sbírky Josefa Vincí, Kostelní jednoty sv. Antonína Paduánského s kronikou o výstavbě kostela. K vidění byla také dřevěná palička, kterou byly poklepávány při svěcení kostelní zvonky Martin, Marie a Petr.

Doprovodný program na výstavě zajišťoval pan Milan Julínek odpoledním promítáním svého DVD o historii Vřesiny. Pochvalné zápisy v knize ná-

vštěv a 410 podpisů návštěvníků svědčí o tom, že výstava, uspořádaná k 635. výročí první písemné zmínky o obci se lidem líbila a organizátorům povedla. Lze si tajně přát, že za dalších pět let se sbírky rozrostou a bude opět co zajímavého vystavovat.

Ing. Vladimír Bárta, listopad 2012

Poděkování.

Organizátoři výstavy Vřesina na fotografiích v čase touto cestou děkují členkám Klubu důchodců pp. Věře Sasinové, Vlastě Bednařové, Růžně Talagové, Anně Mrázkové, Aleně Martauzové, Marii Klichové, Jindřišce Pavlíčkové, Libuši Otiskové, Janě Němcové, Ludmile Havelkové, Aleně Adámkové, Libuši Velké, Věře Návratové, Věře Dudkové, Marii Křížkové a Ladislavovi Křížkovi za jejich obětavou dozorovou službu po dobu výstavy, Marceli Vajdovi za vstřícné jednání, kterým zajistil pro vystavované exponáty prosklené vitríny, pracovním obecního úřadu Janě Rašíkové a Renatě Kaštovské za zajištění potřebného doplňkového materiálu, pracovníkům „rychlé roty“ Vladimíru Slezákovi, Kamilu Mrázkovi, Jiřímu Návratovi, Bohumíru Pokornému za technickou výpomoc při přepravě panelů, Stanislavě Bárťkové za úklidové práce, manželům Daliboru Bárťovi a Jarmile za zapůjčení vozíku pro přepravu kronik k noční úschově, Kostelní jednotě sv. Ant. Paduanského za umožnění pokračování výstavy bez přerušení a všem těm občanům, kteří poskytli ze svých rodinných archivů vystavované materiály. Touto cestou patří dík Ing. Antonínu Bárťovi Ph.D. za dlouhodobou úschovu pamětní desky Kazimíra Tomáška před jejím poškozením.

Co se chystá v základní a mateřské škole

Letošní školní rok je pro naši základní a mateřskou školu průlomový. V obou školách probíhala náročná rekonstrukce, pořídili jsme nový nábytek a začali jsme učit v nových prostorách. Ještě nás toho ale mnoho čeká a měšíc leden je toho příkladem.

Po Vánocích se žáci začnou učit prostřednictvím dotykových tabletů, se kterými budou pracovat ve výuce. Staneme se tak jedinou školou v širokém okolí, která nabízí žákům výuku s dotykovými tabletami. Také se nám podařilo získat od akciové společnosti Severomoravská plynárenská sponzorský dar určený na pořízení interaktivní tabule, dataprojektoru a ozvučení. Naučí se s ní pracovat nejen žáci základní školy, ale i ti nejmenší z mateřské školy.

Na začátku ledna pojedou žáci páté třídy na ozdravný pobyt spojený s lyžařským výcvikem.

I malé děti z mateřské školy budou během zimy lyžovat. Pro rodiče budoucích prvňáčků chystáme v mateřské škole 10. ledna besedu s pracovníci pedagogicko-psychologické poradny na téma školní zralost. V sobotu 19. ledna nás od 8:00 do 12:00 čeká zápis do první třídy.

dy. Poprvé si kromě dětí odnesou domů dárek i rodiče, a to „Prvňáčkovník“, brožurku plnou důležitých informací k zahájení povinné školní docházky prvňáčků. V poslední lednový den se pak ve škole kromě rozdávání vysvědčení bude ještě soutěžit v recitaci a ve zpěvu. Nejprve na to všechno ale musíme načerpat nové síly. Proto přeji všem dětem a zaměstnancům příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, štěstí a úspěchů.

Mgr. Lenka Skýbová, ředitelka

Letadlo před mateřskou školou

Pohled na snímek letadla MiG-15bis vyvolá u mnoha občanů Vřesiny nostalgické vzpomínky na mládí, kdy se při dětských hrách stávali pilotem letadla. Letadlo bylo postaveno v roce 1967 před budovou mateřské školy a mělo sloužit k dětským hrám. Bohužel časem bylo vážně poškozeno vandaly, stalo se nebezpečným pro hry dětí a z tohoto důvodu bylo v osmdesátých letech minulého století odvezeno do kovošrotu.

Historie našeho poválečného letectva je až do současnosti nerozlučně spjata s letouny konstruktérů Mikojana a Gurjeviče. Prvním letounem z dlouhé řady byl typ Mig-15, který se u nás poprvé objevil v roce 1951 a na počátku padesátých let stál za prudkým rozmachem našich vzdušných sil. V československém letectvu tento typ sloužil postupně v několika variantách jako stíhací, stíhací - bombardovací, foto-průzkumný, vlečný a cvičný. Poslední stroje doletaly v armádě až v roce 1983.

MiG 15 byl koncipován jako moderní, proudový, výškový záchranný stíhač proti americkým dálkovým bombardérům B-29 a B-36. Konceptně možná vycházel z německého Fockewulfu Ta-183 - jehož výkresovou dokumentaci a hotové díly získal po 2. světové válce SSSR. Motor RD-45 byl kopií britského Rolls Royce „Nene“, který SSSR poskytla vláda Velké Británie. Prototyp označený jako I-310, který vznikl z prvního proudového MiGu I-300 (sériově označený MiG-9), letěl poprvé 30. prosince

1947. První sériové kusy dostaly sovětské operační jednotky začátkem roku 1949. Motory RD-45 první série letounů měly velkou spotřebu paliva. Později byl motor nahrazen typem Klimov VK-1. Letouny s tímto motorem nesly označení MiG-15 bis. Do služby byly zařazovány od začátku roku 1950. Zadní část trupu byla oddělitelná pro snadnou demontáž motoru. Kabina byla přetlaková, větraná a vytápěná, opatřená pancéřovanou katapultovací sedačkou. V SSSR bylo vyrobeno více než 8000 kusů tohoto letounu.

První zemí, která dostala licenční práva na výrobu MiG-15 bylo Československo, kde se vyráběl od roku 1951 pod označením S-102. Další v licenci vyráběné verze byly cvičná verze MiG-15 UTI jako CS-102 a MiG-15 bis jako S-103. Prvních 160 letounů vyrobila továrna Letov a pak byla výroba převedena do Aera Vodochody. Do roku 1962 bylo u nás vyrobeno 3 454 letounů (821 MiG-15, 620 MiG-15 bis a 2013 MiG-15 UTI). Tempo výroby dosahovalo až 120 letounů za měsíc. Různé typy MiGů se vyvážely celkem do 38 zemí. Posádku tvořil jeden pilot, letadlo mělo ve výzbroji jeden kanón N-37 ráže 37 mm se zásobou 40 nábojů a dva kanóny NS-23KM (nebo NR-23 v případech pozdějších sérií) ráže 23 mm se zásobou 80 nábojů na hlaveň, instalované ve společné vyměnitelné lafetě nacházející se ve spodní části přídě trupu. Na závěsníky pod křídlo byly umístěny výhradně dvě 250l, 300l nebo 600l přídavné palivové nádrže.

Materiály:

http://www.csd.uwo.ca/~pettypi/elevon/baugher_us/p086.html

http://www.valka.cz/clanek_10543.html

<http://www.plzenskeleteckedny.cz/cs/letouny/Mig-15/>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/MiG-15>

Zpracoval a upravil Milan Julínek, říjen 2012

Setkání u Vánočního stromu

Je již tradicí, že každý rok na počátku Adventu rozsvěcujeme Vánoční strom před základní školou. S tím je spojený i vánoční jarmark a kulturní program v tělocvičně u ZŠ. Letos tato akce proběhla v pátek 30. listopadu 2012 od 16:30 hod. Podvečer nám svým vystoupením zpříjemnila Dechová hudba Polanka pod vedením pana Jiřího Adamce, soubor žáků ZUŠ Klimkovice „Stržsmršť“, který diriguje pan ředitel Pavel Béréš a samozřejmě děti z naší mateřské a základní školy. Program svým tanečním vystoupením obohatila také bývalá žákyně Adéla Černá.

V tomto roce se nám program podařilo

načasovat tak, že se Strom před školou za doprovodu dechové hudby opravdu rozsvítil přesně v 18 hod.

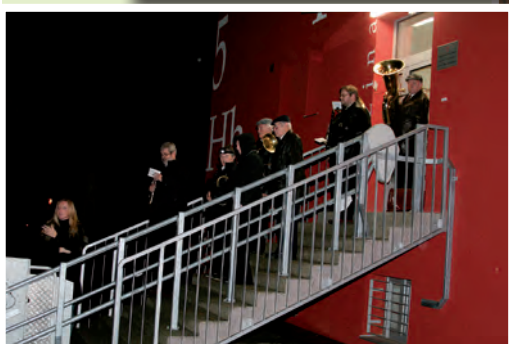
Nechybělo ani bohaté občerstvení. Návštěvníci si je mohli vychutnat v improvizované jídelně.

Z dobrovolného vstupného jsme letos utržili 7.790,- Kč. Tuto částku jsme jako obvykle spravedlivě rozdělili mezi ZŠ a MŠ. Bude použita na nákup stavebnic a her do jednotlivých tříd. Zakoupit jsme si mohli i pověstný „Starostův svařák“. Z výtěžku budou pořízeny hry a hračky do nového oddělení školní družiny.

Jsmo potěšeni, že se tato akce i letos setkala s tak velkým ohlasem a podporou. Děkuje všem, kteří se zúčastnili a jakkoliv přispěli k hladkému průběhu celého podvečera a již teď se těšíme na setkání opět za rok.

Mgr. Gabriela Šodková

a Mgr. Marie Šupalová, za kulturní komisi

Žijí a bydlí mezi námi

Druhou vyzpovídanou osobou v této rubrice je Zuzana Návrátová. Navštěvuje teprve druhou třídu Základní školy ve Vřesině, ale přesto má už za sebou několik velkých úspěchů na poli sportovní gymnastiky (disciplíny kladina, přeskok, bradla a prostná – bez nářadí). Závodí za gymnastický klub VOKD Poruba a ve svých sportovních začátcích byla vedena již zesnulým občanem Vřesiny, panem Radovanem Šellongem.

Mezi největší úspěchy této mladé gymnastky je vítězství v Přeboru města Ostravy, druhé místo na Přeboru Moravskoslezského kraje, první místo na soutěži v Moravském Krumlově nebo čtvrté místo na celostátní soutěži, kde závodila s dalšími sedmdesáti účastnicemi. Na svém kontě má však i další vítězství. Nejčerstvějším úspěchem je reprezentace na mezinárodním závodě v Deventeru v Nizozemí, kde i po chybě na přeskoku skončila Zuzka šestnáctá v jednotlivcích a navíc získala skvělé první místo v družstvech, které vybojovala společně s kamarádkou Winonou Žákovou (rovněž z Vřesiny). Jak obtížná je cesta k vavřínum, se můžete dozvědět v následujícím rozhovoru...

Zuzko, hned na začátek se pochlub, jaké máš své největší sportovní úspěchy a čeho bys naopak chtěla v budoucnosti dosáhnout?

Mým zatím největším sportovním úspěchem bylo právě umístění v kvalitně obsazeném mezinárodním závodě v Nizozemsku, kam bych se ráda za rok vrátila. Chtěla bych se někdy dostat na olympiádu.

Já jsem ve škole gymnastiku vždycky nesnášel,

jak ses k ní vlastně dostala?

Gymnastiku mi vymyslel můj tatka, když mně viděl šplhat po provaze a skákat.

Sledovala jsi gymnastiku na Olympijských hrách?

Jo sledovala, ale ne celou, líbily se mi bradla a kladina.

Která disciplína je Tvoje oblíbená a ze které máš strach?

No právě bradla, prostná a strach mám z přeskoku nebo i někdy z kladiny.

Kdo je při závodech více nervózní? Mamka nebo tatka? Jak to se to u nich projevuje?

Určitě tatka, někdy před závodem odejde pryč,

ale vždycky se vrátí, aby mně vidět cvičit.

Jak často se při trénincích padá? Jsou některé tvoje kamarádky z klubu víc na zemi než na nohách?

Padá se hodně často, hlavně z kladiny, ale většinou se stojí na nohách nebo sedí.

A co škola? Jde Ti počítání stejně dobře jako třeba kotouly?

Škola mně baví, počítání taky, kotouly a jiné cvičení taky, moc mně nebaví běhat.

Na závěr mi ještě, prosím, prozrad', co se Ti na Vřesině líbí a co bys, kdybys byla paní starostkou, nejraději změnila.

Líbí se mi třeba naše hřiště (fotbalové U Opusty, pozn. rodiče), mám ho blízko, taky naše nové štěně, který se jmenuje Berny, ráda chodím za svými kamarádkami ze školy nebo z naší ulice. Kdybych byla starostkou, tak bych byla hodná.

Zaznamenal Ing. Jiří Augustin, říjen 2012

Žijeme pro radost

Blíží se konec roku 2012 a my z Klubu důchodců budeme bilancovat. Co nám tento rok přinesl a s čím jsme se museli hodně poprat. Ti, kteří jsou členy klubu, vědí, že rok 2012 jsme si v činnosti Klubu hodně užili. Trošku jsme zapomněli na své nemoci a trable, které nám stáří sebou přináší.

Výčet našich aktivit je velmi obsáhlý. Tento rok byl ve znamení zájezdů – ať už to byl zájezd na Valašskou klobásu do Rožnova pod Radhoštěm, nebo zájezd do Věží na prodejní zahrádkářskou výstavu. Velmi hezké chvíle a nadšení vzbudil zájezd do Prahy vlakem RegioJet. Hodně našich důchodců vlakem nejelo, jak oni říkali, ani nepamatují, a teď nádherný zážitek. Nikdo nenaříkal, že nemůže, všichni ušlapali cestu na Hrad a zpět pěšky po svých. Návštěvou Vlčnova a tradiční Jízdy králů jsme

ukončili svou činnost před prázdninami. Po prázdninách to byl poslední zájezd na Slavnosti vína do Uherského Hradiště. Měli jsme nepřeberné množství dojmů z těch nádherných krajů, neboť tam se prezentovaly vesnice z celého širokého okolí.

Jak je u nás už tradicí, pořádáme i večírky – tento rok byly čtyři a pátý nás čeká ještě předposlední den v roce. I ty se nám zdařily. Se svým uměním tance na nich vystoupily členky taneční skupiny Radost. A nesmím samozřejmě zapomenout na členy z Mexika, kteří vždy přinesou svou trošku do mlýna, a všichni se náramně bavíme. Na Den matek jsme zajistili program i přespolicích a vše mělo veliký úspěch. Jsme moc rádi, že pan starosta si našel čas a přišel na chvilku mezi nás.

Na co jsme moc pyšní, to je 2. vánoční výstava, kterou jsme pořádali v Domě zahrádkářů. Musím zde poděkovat týmu, který pekl koláče a linecké cukroví, týmu, který vyzdobil prostory Domu zahrádkářů a v neposlední řadě týmu, který vše zorganizoval. I ostatním členům, kteří jakkoliv pomohli, patří dík.

Všechny tyto akce by nemohly proběhnout

bez velké podpory obce. Přispěla nám dotací, bez níž by se některé akce nemohly uskutečnit.

A protože jsme si dokázali, že ještě máme hodně sil a elánu, vytýčili jsme si ještě vyšší cíle. Nejen, že vše, co jsme pořádali letos, bude i v roce 2013, ale přidali jsme ještě jednu věc navíc. Je to velikonoční výstava, kterou chceme uspořádat ve dnech 23. a 24. 3. 2013, v sobotu a na květnou neděli. Při této příležitosti bych chtěla požádat vás všechny, kteří máte ošatky, velikonoční vajíčka a jiné věci, které se vztahují nějakým způsobem k velikonočním, a máte pocit, že ostatní spoluobčané by je měli shlédnout, neváhejte a kontaktujte výbor Klubu důchodců, rádi se s vámi o vaše pocity podělíme a vaše věci rádi vystavíme. Jen chci upozornit, že tuto výstavu chceme pojet pouze a pouze k velikonočním. Všechny již předem na tuto výstavu zveme.

A pokud vás tento článek zaujal, koukněte na vřesinských internetových stránkách na spolky, Klub důchodců a odkaz na fotografie a jistě budete překvapeni tím, že i lidé ve vyšším věku se umí bavit a radostně žít.

Věra Sasínová, za výbor Klubu důchodců

Sbor dobrovolných hasičů Vřesina

V letošním roce dovršil vřesinský sbor dobrovolných hasičů 120 let svého trvání. Je to úctyhodná doba, po kterou naši členové byli vždy připraveni „ku pomoci bližnímu“ a pomohli zachránit nemálo soukromého i obecního majetku. Myslím, že můžeme být právem na tyto skutečnosti hrdí.

Po celou dobu existence sboru pořádali členové vřesinského hasiče také kulturní akce – výlety, zájezdy, chování basy, hasičské plesy, smažinky apod. Střípky z těchto aktivit bylo možné shlédnout na dobových fotografiích a dokumentech, které byly k vidění právě v průběhu oslav, které nynější výbor SDH uspořádal u příležitosti tohoto výročí v září letošního roku.

Byli pozváni nejen všichni členové a jejich příznivci, spoluobčané, ale i sousední sbory, se kterými spolupracujeme, zastupitelé okrsku Ostrava a okresního Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Také jsme prostřednictvím pana starosty pozvali i radu a zastupitele naší obce. Osobně mě hodně zamrzelo, že jsem se na této naší akci potkala pouze s panem starostou. Zejména proto, že mi při žádosti o dotaci poprvé za existenci našeho sboru bylo sděleno, že názor zastupitelů je tento: „nejdříve ukaž, co umíš a potom si můžeš požádat o dotace“.....

Slavnostní odpoledne proběhlo v areálu

Mysliveckého sdružení ve Vřesině, který nám byl zapůjčen zcela zdarma. Počasí nám vcelku přálo, z pohledů návštěvníků, dětí i jejich rodičů bylo zřejmé, že byli spokojeni. Program pro děti zajistila společnost Cirkus trochu jinak pod vedením Václava Pokorného mladšího. Můžu říct, že já i všichni hasiči, kteří se podíleli na přípravách a realizaci oslav, jsme byli velice mile překvapeni milým a zodpovědně připraveným a provedeným celoodpoledním programem nejen pro děti.

Měli jsme připravenou studenou i teplou kuchyni a podle prázdných hrnců bylo zřejmé, že chutnalo...

Pohodu a dobrou náladu nepokazila ani alkoholová prohibice... Oslavy jsme završili večerním karnevalem na hřišti U Opusty, na kterém hrála rocková skupina NEVÍM z Pustějova a ohňovou show, kterou opět zajistila společnost Cirkus trochu jinak. Počasí večer už nebylo tak příznivé, ale vše jsme zvládli podle předpokladů. Návštěvníků sice, zřejmě díky dešti, nebylo zrovna nejvíce, ale ani ten neubral na jejich náladě a chuti se bavit. Sešla se skvělá parta.

Touto cestou bych se chtěla jménem výboru Sboru dobrovolných hasičů ve Vřesině omluvit některým našim spoluobčanům za hudební produkci, která je rušila, byť o konání této

akce byli předem informováni (prostřednictvím Vřesinských novin, plakátů a rozhlasových relací). Takovému, pro nás „mega akce“ pořádáme jednou za 10 let, a to by se mohlo dát vydržet....

Nemohu nezmínit všechny, kdo nás jakýmkoliv způsobem podpořili při plánování oslav. Velké díky patří také sponzorům. Bez všech těchto „lidiček“ bychom tuto akci, tak jak proběhla, nemohli uspořádat.

Poděkování patří všem našim členům a příznivcům, kteří při přípravě a realizaci této akce obětovali spoustu svého volného času, jejich rodinám za trpělivost a toleranci.

DĚKUJEME:

Mysliveckému sdružení Vřesina, Cirkusu trochu jinak, ing. Antonínu Šimáčkovi, MUDr. Vladimíru Benčíkovi, ing. Rostislavu Kadulovi, Martinu Mudrijovi, Tomáši Maňhalovi, Tomáši Panáčkov, Vlastimilu Šimkovi, Rudolfo Navrátilovi, společností Warnet s.r.o. a ing. Lyčka-Lyged.

Věříme, že i nadále nám zachováte přízeň a přijdete nás podpořit nejen v naší „hasičské“ činnosti, ale i u příležitosti konání kulturních akcí. Nyní chystáme tradiční Kozelek s chováním basy.

Na setkávání s vámi a za vaši přízeň děkuje jménem výboru SDH Vřesina.

Libuše Kudelová, starostka SDH

Až se zima skautů zeptá, cos udělal v létě ...

Stejně se může zeptat rok současný na rok minulý a vždy, při ohlédnutí zpět, je třeba posoudit, kolik toho bylo vykonáno, co se povedlo více a co méně.

Při pohledu zpět na uběhlý školní rok 2011/2012, se dá říct, že oddíl vodních skautů Albatros Vřesina má za sebou velký kus práce. Pravidelné schůzky, v trvání 2 hodin, každý čtvrtek od 16 hodin v již plně zaběhlé klubovně vedle knihovny v počtu přibližně třinácti dětí plus kapitanát (Efendi, Švestka, Kečup). Náplní těchto schůzek je získat praktické znalosti důležité pro život v přírodě a na řece. Teoreticky jde o plnění jednotlivých stupňů lodních hodností. Všechny děti, které začí-

naly na nováčkovském stupni plavčák, tento nejpozději na táboře splnily a staly se veslaři. V současnosti jsou už čtyři členové na stupni lodník (Žížala, Chlupáč, Kanec, Kočka). Kromě této činnosti se na schůzkách koná spousta her a dalších zábav, ať už v klubovně nebo na školním hřišti.

To nejdůležitější se ale děje co čtrnáct dní na sobotním (obvykle) oddílovém podniku, nejčastěji výpravě. Členové Albatrosu zažili spolu spoustu dobrodružství na mnoha výpravách a akcích. Z nich je možno jmenovat např.: Dobývání hradu Cvilín, Mikulášská besídka, Námořnický balón, nebo celostátní Skautská regata oplachtěných pramic, na které naše po-

sádka (kormidelník Chlupáč, posádka Kanec, Náčelník, Myšák) obsadila těžce vybojované druhé místo. Celý skautský rok je pak zakončen velkou akcí, letní čtrnáctidenním stanovým táborem na břehu Slezské Harty, nazvaným Táborem na Sumatře.

Tábor na Sumatře

Dva týdny vodáckého stálého tábora na břehu jezera u obce Roudno byly na pronajatém tábořišti opavských vodních skautů. První čtyři dny byly hlavně o fungování tábora a nastavení režimu dne. Ranní výcvik, tzv. Námořní akademie, byl o plnění jednotlivých hodnostních stupňů. Praktický výcvik byl v pádlování, veslová-

ní a plachtění na všech používaných plavidlech (pramice, kanoe, kajak, veslovací člun). Vše formou soutěží, her a zábav. Dalších pět dnů byla táborová hra na motivy objevování cizích zemí v Indickém oceánu 17./18.století. Závěrečných pět dnů šlo na dokončení všech stupňů, hodností a vyznamenání, po kterých, nyní už Poseidonem pokřtění námořníci (včetně těch našich), touží. Počasí bylo dobré, pouze prostřední tři dny byly v noci velmi chladné (nad ránem jenom 6 stupňů). Tábor uběhl jak voda a na závěrečném táborovém ohni si všichni přáli, aby se za rok opakoval stejně.

Protože se jedná o první tábor nového oddílu, byl celý program pojat motivačně. Všechny děti ukončily tábor s nadšením a přišly na první schůzku v září. A to klubovna začala prskat ve svech pod nápořem stále více a více nových členů. Bylo nutno vytvořit novou

šestku, už čtvrtou (šestka je základní výchovná jednotka). K tomu nám přibyla skautská posádka (zárodek nového skautského oddílu, pro věk od 11 let), která se samostatně schází pod vedením Švestky každé úterý, ve čtyři hodiny, v klubovně. S vedením vypomáhá oddíl oldskautů Amazonky (dospělí, ve většině rodiče dětí, kteří chtějí pomáhat a účastnit se jednotlivých podniků podle svých možností) v předních liniích s Ollie, Símou, Shrekem...

Takže aktuální počet členů oddílu Albartos Vřesina činí 34 členů (na podzim roku 2012). Aktuálně se člení oddíl na tři divize (mladší skauti do 10 let věku, starší skauti od 11 let a dospělí), které by měly od skautského roku 2013/2014 vést ve Vřesině k plnohodnotnému fungování skautů všech věkových skupin.

Jan Bolek – Efendi, prosinec 2012

Ohlédnutí za činností kostelní jednoty

Velkou akcí, která probíhala téměř polovinu roku 2012, byla revitalizace prostor přístavby budovy spojené s kostelem, tzv. domečku. Největší proměnou prošla kuchyň a sociální zařízení, které překračovalo snad už i požadavky na spartanskou výchovu. Zároveň byla v přístavbě provedena celková výměna elektroinstalace a rozvodů odpadu a topení. Po vymalování byly položeny nové podlahové krytiny, a tak nově vypadající prostory se staly přívětivým místem pro aktivity našich dětí, pro setkávání mládeže, střední či nejstarší generace.

Z důvodu této revitalizace jsme skromněji oslavili svátek patrona našeho kostela sv. Antonína z Padovy. Vše si doufám vynahradíme v roce 2013, kdy budeme slavit „půl jubileum“,

již 15 let od vysvěcení kostela.

Ve školním roce probíhají – můžeme říci, že již tradičně – ve středu schůzky pro tři skupiny našich dětí: Broučci (miniklub pro děti předškolního a mladšího školního věku), scholička (pěvecký kroužek) a malí ministranti. Novinkou, kterou přinesl rok 2012, je založení další aktivity pro naše děti, malých misionářů (o jejich činnosti se dovíte na jiném místě Vřesinských novin). Z jednorázových událostí jsme s našimi dětmi absolvovali v mariánském měsíci květnu pouť na slezské poutní místo Cvilín u Krnova, v závěru prázdnin děti zažili společně přespání v domečku a na podzim prožila malá schola poprvé svou „víkendovku“ v krásném prostředí beskydských hor.

Při vřesinském kostele dlouhodobě působí rovněž smíšený pěvecký sbor, který v roce 2012 mj. reprezentoval naší obec v Branně. Na závěr si dovoluujeme čtenáře Vřesinských novin pozvat na vánoční koncert smíšeného pěveckého sboru, scholy i malých zpěvaček ze scholičky, který proběhne tradičně v kostele 30. prosince 2012 se začátkem v 15:00 hod.

Také si dovoluujeme připomenout čas pravidelných bohoslužeb: nedělní mše svatá začíná v 8:30 hod, středeční v 17:00 hod.

PhDr. Rostislav Černý, za výbor Kostelní jednoty sv. Antonína Paduánského ve Vřesině

O slezské hymně

Ti z občanů, kteří se zúčastnili v pondělí 10. září letošního roku odhalení busty Gustavu Kořeném před budovou obecního úřadu, byli asi překvapeni, když uslyšeli sl. Annu Bocanovou zpívat Slezskou hymnu. Do této chvíle možná ani nevěděli, že nějaká slezská hymna existuje natož, aby ji kdy slyšeli zpívat nebo hrát.

Slezské hymně je letos 127 let. Poprvé zazněla 7. 6. 1885 ve Slavkově u Opavy na mimořádné valné hromadě Matice opavské. Příběh vzniku této slezské hymny je velice zajímavý.

Popud ke vzniku hymny vzešel od **JUDr. Antonína Grudy** (1844-1908), kněze z Kateřinek, českého politika a buditele Slezska. JUDr. Gruda navštívil v březnu 1885 osobně **Jana Nerudu** (1834-1891) a požádal ho, aby pomohl k vytvoření hymny. Jan Neruda ochotně přislíbil pomoc. Sám však již byl nemocný, a tak se dopisem obrátil na svého přítele, básníka **Adolfa Heyduka** (1835-1923).

Adolf Heyduk žádosti vyhověl záhy, do týdne byl nádherný text hotov. Už v dubnu 1885 se proto mohl Neruda obrátit na svého dalšího přítele, barytonistu Národního divadla **Josefa Lva** (1832-1898), aby složil nápěv. I on byl rychlý, hudbu složil během čtyř dnů. Důvodem spěchu byla snaha, aby se hymna co nejrychleji rozšířila mezi lidmi a aby se zpívala už při letnicích, kdy měli Slezané opět přijet do Prahy do divadla.

Na Heydukův text bylo složeno hned pět nápěvů. Nejznámější a také nejvíce hraný nebyl ten od Josefa Lva, ale až ten poslední, složený po roce 1900 **Eduardem Bartoníčkem** (1855-1915), ostravským sbormistrem a ředitelem kůru kostela Božského Spasitele v Moravské Ostravě.

Ačkoliv celkem existují dokonce čtyři texty, jež nesou označení „slezská hymna“, a k nim existuje plných třináct různých hudebních melodií, nejznámější a nejrozšířenější slezskou hymnou je určitě ta s textem Adolfa Heyduka a hudbou Eduarda Bartoníčka, která také zazněla před obecním úřadem ve Vřesině 10. září 2012.

S využitím podkladů uvedených na <http://slezskahymna.wz.cz/prameny,kontakt.htm>

zpracoval Ing. Vladimír Bárta, září 2012

Slezská hymna

Slezská vlasti, půdo svatá,
zemi nejkrásnější všech,
Tobě láska vrchovatá,
Tobě poslední buď vzdech!
Hvězdou jsi nám v srdce dána,
hněv-li kolem nás a spor,
k dvěma sestrám upoutána
pásmem věkověčných hor.

S nimi, vlasti, půdo svatá,
Tvůrce Tebe v jedno klad;
vědomí Ti dala Praha,
víru věstců Velehrad.
S nimi v slávě vrchovaté,
s nimi věčně jedno buď,
družka družku v lásce svaté
na blaženou viňte hrud'.

Ve spojení sester obou,
nechat slzy roníš teď,
k cíli vzlétneš krásy dobou,
jen svých práv a činů hled!
Slávou vzplanou hor tvých lemy,
nivy rozhlaholí jas:
Bože, rodné slezské zemi,
slávu dej a sílu zas!

slova Adolf Heyduk, rok 1885

Misionáři ve Vřesině a „Setkání generací“

Dne 28. října letošního roku se v Domě zahrádkářů uskutečnilo „Setkání generací“, které pořádali mladí misionáři z Vřesiny. Ještě než si přečtete o tom, jak toto setkání vypadalo, možná se ptáte, kdo to ti misionáři jsou, že jste o žádné takové skupince ve Vřesině ještě neslyšeli. Jsou to tedy kluci a holky, kteří se znají od svého útlého dětství a poji je víra v Boha. Scházejí se společně od začátku září tohoto roku. Učí se prakticky v konkrétních podobách naplňovat jméno misionář a to s ohledem na jejich potřeby a možnosti, kterými ve svém věku mohou disponovat.

Slovo misionář je z latinského slova „misiko“, což znamená „poslání“. Je to poslání šířit víru v Ježíše Krista a vše co z této víry vyplývá. Primárním projevem této víry je pak šíření a žití lásky ve svém nejbližším i vzdálenějším okolí. Pro lásku máme v různých jazycích mnoho výrazů, které se od sebe navzájem liší v jednotlivých významech. Vezmeme-li si pojem lásky, který rozlišovali již staří Řekové, pak nalezneme hned čtyři druhy lásky, které se od sebe liší svým projevem a dohromady tvoří významovou plnost.

Těmito druhy lásky jsou eros, filia, charita a agapé. Každá forma lásky je odlišná podle toho, jaké potřeby má příjemce této lásky. Pojem lásky je dnes zúžený primárně na lásku eros (lásku tělesnou), která je však pouze jednou součástí. Filia je láska přátelská, ta která nestojí na okamžité libosti či nelibosti. Je to láska, skrze kterou utváříme pevné přátelské vztahy v našem životě. Láska, která v nás probouzí soucit k lidskému utrpení a disponuje pomocí. Láska, která není podmíněna odměnou či uznáním druhých, to je láska charitas, kterou se snažíme intenzivněji rozvíjet v našich srdcích. Agapé je láskou čistě bezpodmínečnou, kterou nás umí milovat jen Bůh a ke které my máme směřovat. Snad nejpěkněji ji v jednom ze svých dopisů definoval svatý Pavel: „*Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejudá nečestně, nehledá svůj*

prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. At se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.“ (Bible, 1. Korintským 13, 4-8)

Možná Vás napadne: „Ale vždyť oni stejně takoví nejsou a nikdy nebudou!“ Určitě máte pravdu, protože jsme všichni jenom lidé! Ale můžeme se o takovou lásku přece snažit a přibližovat se jí.

Jestli Vás neodradilo toto čtení a dospěli jste vněm až k těmto řádkům, pak přichází chvíle, kdy se dozvíte, jak vlastně to „Setkání generací“ vypadalo? A zase trochu zešíroka. Setkání v pravém slova smyslu je, dle mého, hledáním nějakého průniku, něčeho společného oběma stranám, které se na setkání podílejí. Mladí misionáři se při tomto setkání snažili obdarovat své hosty pozorností a obsluhou nabízeného občerstvení (zdobili stoly, rozlévali kávu a čaj a roznášeli buchty).

A také své hosty seznámili s projektem „Kids4afrika“, do kterého se zapojili letos v září a který trvá do 25. 1. 2013. Informace o tomto projektu si můžete najít na internetových stránkách www.web4kids.cz. Tento projekt se zaměřuje na pomoc dětem v Zimbabwe. Tato země trpí nemocí AIDS. Polovina celé populace této země jsou děti. Zimbabwe je země, ve které je málo pracovní síly, velká část dětí nemá rodiče, proto často trpí hladem. Nemohou chodit do školy. Když jsou šťastné a do školy chodit mohou, tak musí jít často hodně daleko a navíc s prázdným žaludkem. Tento projekt se zaměřuje na zajištění snídaně (kukuřičné kaše) pro takovouto děti. 100 Kč zajistí snídani pro jedno dítě na celý měsíc. Naši misionáři šetří na jejich snídani například ze svého kapesného. Prezentací tohoto projektu navíc vydělali při tomto „Setkání generací“ 2700 Kč, čímž zajistili 27 dětem (to je v podstatě jedna velká třída dětí) snídani na jeden celý měsíc. Děti se učí vnímat, že se všechny děti nemají stejně tak dobře jako

ony! A my dospělí se to učíme společně s nimi.

A jak mladé misionáře obdarovali jejich hosté? Využili jsme toho, že v Domě zahrádkářů právě probíhala výstava s názvem „Vřesina v čase“, a tak jsme navázali na minulost a dětství našich hostů. Ti se s námi rádi podělili o některé své zkušenosti z dětství, které často jako většina jejich vrstevníků prožili ve skromnosti, ke které je život nutil. Dozvěděli jsme se o vysněných přáních a také o tom, že mnozí místo všelijakých sladkostí mlsali jen kostkový cukr, kterým o Vánocích dokonce zdobili i vánoční stromček. Toto povídání nás moc zajímalo a obohatilo.

Misionáři kromě výše jmenovaného projektu podpořili svou nezištnou pomocí také Michalku Laníkovou sběrem PET vršků a další sociální projekty na území České republiky prostřednictvím projektu „Čtení pomáhá“. Takto již svými vědomostmi z přečtených knih přispěli na zakoupení postelí pro staré lidi, výstavbu dětského hřiště a zakoupení vozíku pro tělesně postiženou maminku. Více na www.ctenipomaha.cz. K Vánocům plánují organizaci misijního vánočního jarmarku, který se bude konat 4. neděli adventní po mši svaté před kostelem sv. Antonína ve Vřesině. Jste všichni srdečně zváni! (Bude k mání i kostelníkův vánoční punč!)

A co závěrem? Poslání být misionářem je ve svých projevech posláním každého člověka! V předvánočním a vánočním čase máme všichni možnost se nad tímto poselstvím lásky hlouběji zamýšlet. Máme možnost tento rok, jako každý další, znovu se rozhodnout lásku šířit a žít každým dnem.

To Vám i nám všem přejí mladí vřesinští misionáři a tímto zvou na oslavu narozenin Ježíška, který se narodil v Betlémě. Ani se to nezdá, ale letos tomu bude už dobrých 2013 let. Oficiální oslava se bude konat 24. 12. 2012 při mši svaté v každém kostele. Ve Vřesině rovněž, a to ve 22 hodin.

Za všechny misionáře z Vřesiny přeje pěkný každý den Magdaléna Indrová. (listopad 2012)

Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu v Ostravě

Biskupské gymnázium v Ostravě nabídne 17. ledna 2013 od 9 to 16 hodin zájemcům o čtyřleté a osmileté studium a široké veřejnosti možnost seznámit se s prostorami školy, pohovořit se studenty a učiteli gymnázia a také nahlédnout pod pokličku svého studijního prostředí. Gymnázium vzniklo krátce po Sametové revoluci v roce 1991 a za tu dobu poskytlo kvalitní gymnaziální vzdělání stovkám absolventů. Příští školní rok se škola oblékne do nového kabátu, „v průběhu letních prázdnin proběhne díky dotace z Evropské unie zateplení celé budovy včetně výměny oken, zároveň provedeme v režii zřizovatele celkovou rekonstrukci sociálního zařízení.“ hovoří o blízké budoucnosti gymnázia jeho ředitelka Jana Vylobová. Gymnázium pro nový školní rok přijme studenty do dvou tříd osmiletého studia a jedné třídy studia čtyřletého. Další informace o gymnáziu najdete na webu gymnázia www.b-g.cz.

Pavel Stuchlý, Biskupské gymnázium v Ostravě

Otevřený dopis radě a starostovi obce Vřesina

Obracíme se na radu obce a na starostu obce poté, co jsme vyčerpali takřka všechny prostředky k tomu, aby byly naplňovány demokratické principy zákona o obcích.

Ty stanovují volené zastupitelstvo jako nejvyšší orgán obce, jehož usnesení musí být bezpodmínečně plněna. A tady je problém.

Rada obce a starosta se povýšili nad zastupitelstvo, jen oni vědí co je pro obec správné a co musí být uděláno přednostně a dlouhodobě ignorují některá usnesení zastupitelstva.

Pro příklad uvádíme:

1. Rada obce předložila zastupitelstvu návrh postupu proti neplatičům stočného a zastupitelstvo ho schválilo. Tento postup nebyl nikdy realizován a usnesení o něm bylo v září 2012 zrušeno jako údajně příliš tvrdé, bez stanovení dalšího postupu.

2. Starosta měl předložit podle usnesení nový plán rozvoje obce a zřídil k tomu Komisi pro rozvoj obce. Zastupitelstvo mu odložilo první, nesplněný termín o rok, ale ani ten nebyl splněn.

3. Nájemní smlouvy uzavírané předchozí radou obce jsou velmi nedokonalé a pro obec nevýhodné. Zastupitelstvo na základě zápisů kontrolního výboru zabývajícím se nedostatky nájemních smluv se usneslo, aby rada obce předložila zprávu, jak bude smlouvy napravovat. A to

hned dvakrát, vždy po nesplnění termínu.

Nakonec starosta v rozporu se skutečností prohlásil na zasedání zastupitelstva, že rada obce rozhodla, že se starými nájemními smlouvami nebude zabývat vůbec i když v zápisech z rady takové usnesení neexistuje. I jeho argumentace jak malý podíl dělají nájem z příjmů obce byla nesprávná. Obec tak ztratila další dva roky nenarovnáváním nevýhodných smluv, z nichž některé byly účelově uzavírány na dobu určitou a to i na 50, 30, 18 let s cílem ztížit jejich vypovězení. a se směšnými nájemními částkami.

Z programu jednání zastupitelstva se až do nedávna, úplně vytratila kontrola splnění usnesení zastupitelstva.

Podepsaní zastupitelé oceňují práci starosty a rady v celé řadě problémů jako na příklad řešení sporu s OVakem, dostavba školy atp, i to, že podobné nájemní smlouvy sami neuzavírají, ale nemají-li být popřeny základní demokratické principy ke škodě obce, nemohou k této situaci nečinně přihlížet.

Vyzýváme radu obce a starostu, aby účinně přehodnotili svůj postoj k usnesením zastupitelstva a tato bezpodmínečně v termínech splnila a plnila.

Zastupitelé za KDU ČSL a za ODS, 3. října 2012 (bez korekcí a redakčních úprav)

Foto hádanka

V minulém čísle jsme otiskli fotografii turistické stezky označené zelenou značkou v lokalitě Sokolská skála v místě nad tramvajovou tratí směrem od domu pana Schollera k tramvajové zastávce Krásné Pole.

Sladká odměna zůstává redakci, protože se odvážil odpovědět pouze jeden čtenář a to ještě špatně.

V redakci neklesáme na duchu, že občané Vřesiny nepoznávají místa svého okolí a uveřejňujeme novou fotografii s hádankou - kde se ve Vřesině nachází toto místo?

Své odpovědi zasílejte do 30. 1. 2013 mailem na adresu stavebni@vresina.cz a tři vylosovaní ze správných odpovědí obdrží sladkou odměnu.

Redakce, prosinec 2012

Navštivte Wichterlovo gymnázium

Wichterlovo gymnázium v Ostravě-Porubě se snaží nejen kvalitně připravovat své studenty na maturitu a vysoké školy, ale i plnit roli společenského a komunitního centra. I proto se hrdě stalo oficiálním partnerem projektu Českých center Otto Wichterle / Vědec a vynálezce, jehož součástí je i výstava Příběh kontaktní čočky. Česká centra jsou organizací zřízenou Ministerstvem zahraničí České republiky a snaží se ve svých pobočkách po celém světě popularizovat nejen Českou republiku, ale i naši vědu, kulturu, slavné osobnosti atd. Výstava přibližující život a dílo prof. Wichterleho putuje po jednotlivých centrech ve světě – Brusel, Paříž, Milán, Skockholm, Tel Aviv, Tokio, New York, Vídeň, Madrid, Moskva, Budapešť, Londýn, Mnichov... Jejím konečnou destinací však bude právě Wichterlovo gymnázium! Vedení školy připravuje slavnostní vernisáž za účasti mnoha čestných hostů na pondělí 29. října. Poté bude výstava v prostorách školy trvale přístupná všem zájemcům z řad nejširší veřejnosti. Chcete si prohlédnout první „čočkostroj“? Zajímá vás, kdo pojmenoval „silon“? Navštivte Wichterlovo gymnázium od listopadu denně od 7 do 16 hodin.

Nebo můžete k návštěvě využít například lednový Den otevřených dveří (16. 1. 2013, 14 až 18 hodin), v jehož rámci se budou moci zájemci přihlásit do přípravných kurzů k přijímacím zkouškám. Počet uchazečů o studium na Wichterlově gymnáziu každoročně i přes pokles žáků základních škol výrazně roste. V letošním roce bylo přihlášeno asi dvě stě studentů

z devátých tříd a přes sto studentů pátých tříd základních škol. V současnosti navštěvuje Wichterlovo gymnázium 25 dětí ze Vřesiny.

Jen málokterý český vědec se těší takovému uznání a popularitě, doma i v zahraničí, jako právě prof. Otto Wichterle, který je znám především díky svému vynálezu kontaktních čoček. Jeho neobyčejný příběh a neuvěřitelný přínos vědě je velkou inspirací a je stálým předmětem zaslouženého obdivu. Příběh profesora Wichterleho není jen příběh o houževnatosti vědce, ale i příběhem boje s lidskou hloupostí, nepoddajností agresivním ideologiím a o schopnosti udržet si skromnou důstojnost. Jeho úspěchy nebyly dílem náhody nebo pozice na společenském žebříčku – byly výsledkem pracovitosti, schopnosti udržet si nadhled nesmírné trpělivosti.

Otto Wichterle, český chemik a vynálezce, se narodil v roce 1913 v Prostějově a zemřel roku 1998 ve Stražisku. Byl profesorem Vysoké školy chemicko-technologické v Praze a předsedou ČSAV v letech 1989-92. Byl zakladatelem a do roku 1970 ředitelem Ústavu makromolekulární chemie ČSAV v Praze, kde se zabýval mj. chemií a technologií makromolekulárních látek, především hydrofilními gely a biomedicínskými materiály. V roce 1956 vynalezl přípravu kontaktních čoček z hydrogelů a první „čočkostroj“ sestavil na Štědrý den roku 1961 u sebe doma ze stavebnice Merkur a dynamy jízdního kola. Vynález kontaktních čočky a jejich výroba se stal nejznámějším z jeho sto padesáti patentů.

PaedDr. Antonín Balnar, PhD., ředitel

Víte, že ...

• Písmena na nové fasádě školy mají svůj význam? Nad hlavní vchodem jsou to obojetné souhlásky, nad vchodem do družiny jsou znázorněné tvrdé souhlásky, ze strany ulice Nad Školou jsou měkké souhlásky a ze strany školního hřiště jsou samohlásky. Žákům stačí oběhnout školu a jsou naučení.

• 22. 11. až 24. 11. 1946 vystoupili poprvé vřesinští ochotníci v Týlově divadle v Plzni?

Cyklistické závody

Jubilejní 30. ročník Mistrovství světa hasičů v cyklistice se od pátku do neděle (24.8. - 26. 8. 2012) konal poprvé v České republice. Zúčastnilo se jej celkem 220 cyklistů a cyklistek z 15 zemí světa. Sobotní časovka a nedělní silniční závod kolem Klimkovic se v rámci šampionátu vedly také přes obec Vřesinu po ulicích Osvobození, Hlavní, Klimkovičská a místní část Mexiko. Sobotní časovka vedla s Klimkovic přes Vřesinu na Dolní Lhotu, nedělní silniční závod směřoval opačným směrem.

Uveřejnění vítězů v jednotlivých kategoriích by zabralo mnoho místa, proto pouze celkové shrnutí získaných medailí - česká výprava získala celkem 24 medailí, druhá Belgie 12 medailí a třetí Itálie 10 medailí.

Ing. Vladimír Bárta, říjen 2012

Fejeton

Nemoc králů

Dnes již nejsme vystaveni na milost a nemilost odborníkům, ba právě naopak. Někteří z nich už těžce drží krok s našimi speciálními vědomostmi.

Stěžoval si mi automechanik, jak zákazník po studiu svého problému na internetu přichází poučenější, než je o té speciální věci on sám. Stěžovali si mi lékaři, jak „pacoš“ už nelapá každé jejich moudré a záchranné slovo, ale zpupně diskutuje: „Na internetu je to jinak!“ Nutí je tak, aby nehnili na kapitačních platbách, a musí prodloužit svou dvacetihodinnou týdenní pracovní dobu o půlhodinku čtení, pokud jim to „nenalejou“ do hlavy někde na pláži v Karibiku.

Tímto způsobem, nedobrovolně, jsem se stal expertem na dnu neboli podagru zvanou také „Nemoc králů“, když jsem si otevřel asi dvacet článků z desítek tisíců pod tímto heslem, které všechny začínají: „Jedná se o metabolickou, neléčitelnou poruchu.....“ a můžu konstatovat, jak se se svinsky bolícím palcem špatně vzdělává.

Literárně jsem byl vzdělán od útlého mládí švejkem, kde při dnovém záchvatu nějaký plukovník bere revolver a řve: „Všichni ven ...!“, varován jsem byl laboratorními rozbory z poslední doby hlásícími vyšší hladinu kyseliny močové, ale v realu jsem si nedovedl takovou trvalou, úmornou, v záchvatech ještě vrcholící

bolest představit a ani jsem to nezkoušel, jinak bych si musel na palec pouštět desetikilové kladivo ve frekvenci 20 úderů za minutu na jeden nádech.

Akutní fáze spojená s otokem, červenou barvou a bolestí má trvat týden, pak má být dlouhá pauza od půl roku po dva roky, která se údajně dá regulovat dietou, kde zakázané potraviny jsou na stránku a povolené na řádek. Milurit, co se bere na snížení tvorby močové kyseliny v akutním stadiu, nezabírá, jediné co působí je zabalení palce do ledu, ale 24 hodin to tam mít nesmíte, to by upadl. I když zase tak nevýhodný obchod v té chvíli to není.

Pak se taky bere Kolchicin, prý se znamenitými účinky a ještě znamenitějšími těmi vedlejšími. Člověk se prý posere tak, že na bolící palec úplně zapomene.

Týden jsem statečně bojoval, bral jen i ten neúčinný Milurit, co je jen na lékařský předpis, ale prodali mi ho v lékárně za 60 korun bez něho, když je neprozradím. Pak jsem podlehl naléhání své ženy, co měla převaz svého zlomeného prstu na traumatologické ambulanci, abych ji doprovodil a nechal se vyšetřit a tak rozhodnout v našem sporu, kdy její diagnóza byla jiná.

Byli jsme dvojka k pohledání – ona s prstem na pravé ruce v sádře a já se žhavým drátem v botě a tak jsme se životně podírali. (Mimo chodem moje nevrlost byla tentokrát medicínsky odůvodněna). Po první hodině čekání jsme byli vyzváni sestrou k představení důvodů návštěvy. Miladka byla jasná, ale já jsem

byl vybidnut, abych místopřísežně prohlásil, že mám úraz, což jsem při své vrozené a nevýhodné pravdomluvnosti nemohl učinit.

Sestra prohlásila, že v tom případě tam nepatřím a nemohu být vpuštěn.

Požádal jsem: „Chvilku počkejte, praštím se cihlou“, kteréžto prohlášení vyvolalo četné úsměvy na tvářích okolních, úrazově legitimních, viditelně trpících „pacošů“. Nakonec mě i Miladku vzali úplně nakonec po 3,5 hodinách čekání. Doktor byl v podagrovém rozmaru, mému palci věnoval desetivteřinový pohled, pak telefonicky zachraňoval někoho jiného. Poslal mě na interní ambulanci, kde měli rozhodnout po odběrech, zda jsem podagrista či nikoliv. Od něho vím informaci o Kolchicinu.

To bylo v pátek ve 13 hodin a takovou víru, že tam ještě někdo bude jsem neměl a navíc, když všichni ztichli, tak bylo slyšet jak naše babka, co jsme jí měli dát oběd, v dálce hladově nadává.

V neděli mě statečnost opustila a já začal požídat Brufeny. Palec vypadá stejně, bolest je menší. V tom dalším týdnu, kdy jsme takto omezení, se k nám těší další dvě vnoučata 14 a 10 let a tak je chci využít k pomocné ošetřovatelské a domácí péči. A to jsem parádně narazil.

V této domácnosti nebude dětská práce povolena, dětičky mají prázdniny, je jím třeba dělat program a vařit, pomáhat se nesmí, to by nám neodpustily.

Tak vidíte, jaký jsem Král a přesto mám dnu!

Ing. Petr Nedělník, srpen 2012

Vřesina ve fotografiích – rok 2013 – den po dni. (soutěž)

Obecní úřad ve Vřesině ve spolupráci s letopiseckou komisí vyhlašuje fotografickou reportážní soutěž, která bude na fotografiích pořízených fotografie z řad občanů zachycovat život obce, události, krásy přírody apod. v různou roční a časovou dobu. Cílem soutěže je každodenní pozorování dění kolem sebe ve Vřesině a jejím blízkém okolí a zachytit jej na fotografiích. Do soutěže se mohou zapojit všichni bez rozdílu místa bydliště, věku, pohlaví a národnosti, kteří budou ochotni dodržovat a plnit pravidla soutěže:

- Fotografie musí být pořízeny na kastro Obce Vřesina.
- Téma dle uvážení fotografa, např. momentky ze života, práce, odpočinek, sportovní aktivity, budovy, obřady, zátiší, příroda, rodinné události atd.
- Do soutěže budou přijímány barevné a černobílé papírové fotografie o minimálních rozměrech 10 x 15 cm.
- Fotografie uložené na elektronických nosičích (CD, DD, flash disk, popř. zaslané emailem) v minimálním rozlišení 1800 x 1300 pix.
- Papírové fotografie musí být označeny ze zadní strany popisem s těmito údaji – název, datum a čas pořízení snímku, jméno autora, popis fotografie, kde a při jaké příležitosti byla pořízena.
- Fotografie uložené na elektronických nosičích musí stejné údaje obsahovat v elektronické podobě.
- Počet přihlášených fotografií jednoho autora na jeden den je omezen na max. 5

fotografií.

Fotografie, CD, DVD bude možné odevzdávat jednou za měsíc osobně vždy 1. středu v měsíci na podatelnu Obecního úřadu ve Vřesině, popř. zaslat poštou. Obálku označte Vřesina 365. Způsob odevzdávání fotografií na flash discích je nutně dojednat individuálně v kanceláři stavebního úřadu s Ing. Vladimírem Bártou.

Fotografie je možné rovněž odevzdat najednou nejpozději do 15. 12. 2013.

Účastník soutěže je povinen současně s fotografiemi odevzdat níže uvedenou vyplněnou přihlášku:

Byl/Byla jsem seznámen s pravidly soutěže Vřesina ve fotografiích – rok 2013 – den po dni, jsem seznámen/a s upozorněním na práva fotografovaných osob a majetků a jsem vypořádán/a s nimi. Je mi jasné a srozumitelné, že pořadatel se zříká možných právních důsledků a souhlasím, že přecházejí na mne. **Pořadatel soutěže nese jakoukoliv odpovědnost, veškerou nese fotograf/ka, který fotografii pořídil. Autor/ka souhlasí s výše uvedenými podmínkami a možným zařazením svého díla na výstavu, do publikace, pohlednice či jinou prezentaci.**

Odstříhnete a přiložte k fotografiím a odevzdejte nebo zašlete poštou.

Fotografie, které budete zasílat elektronickou poštou, zasílejte na noviny@vresina.cz. Ze soutěže budou vyřazeny fotografie, které nesplňují kritéria a podmínky soutěže. Doporučujeme všem soutěžícím uchovat originální elektronická data, negativy, diapositivы pro případné další zpracování snímků. Odevzdané fotografie budou během měsíce ledna 2014 hodnoceny komisí a autoři 5 nejlepších fotografií budou věcně odměněni.

Letopisecká komise dále informuje občany, že založila fotoarchív, do kterého jsou ukládány v elektronické podobě kroniky obce, školy, organizací, fotografie, mapy, doklady, kresby apod., které budou sloužit následujícím generacím jako dokument, jak se žilo ve Vřesině. Získané materiály budou vystavovány na výstavách organizovaných Obecním úřadem ve Vřesině a časem se pravděpodobně objeví i na internetových stránkách, aby k nim měli všichni občané přístup. Rovněž fotografie ze soutěže budou archivovány v tomto archívu.

Nezapomeňte, 1. 1. 2013 začínáme fotografovat!

Jméno a příjmení:
 Bydliště:
 Email:
 Číslo OP:
 Datum a podpis:

Fotbal ve Vřesině se dočkal nového názvu

Na členské schůzi Sokol Vřesina 16. 11. 2012 bylo rozhodnuto o novém názvu klubu a to FC Vřesina. Název TJ Sokol Vřesina tak zanikl po 61 letech, neboť založení jednoty se datovalo na rok 1951. Zároveň byl zvolen výkonný výbor FC Vřesina ve složení Milan Miksa-předseda, Josef Vincenci-jednatel, Petr Řeháček, Jan Fučík a Georgi Lazarov. Na členské schůzi byly také změněny statuty občanského sdružení. Věříme, že fotbal bude i pod novým názvem slavět další úspěchy ve fotbalových soutěžích jako doposud.

V letošním roce 2012 zaznamenal fotbal ve Vřesině hned několik vynikajících úspěchů jak v týmech tak i jednotlivcích. Dovolte mi, abych je zde prostřednictvím Vřesinských novin prezentoval. Naše A mužstvo mužů je po podzimu na krásném 4. místě tabulky 1. B. třídy. Je to hlavně zásluhou domácích zápasů, ve kterých jsme neztratili ani jeden bod a měli skóre 35:8. Po několika letech se hrálo také derby Vřesina:Krásné Pole a naši vyhráli vysoko 7:2. Nejlepším střelcem celé soutěže se stal náš Aleš Hloušek se 17 brankami. Co nás však těší nejvíce jsou úspěchy našich žáků, kteří jsou z 80% občané Vřesiny. Starší

žáci se stali podzimními mistry krajské soutěže se ziskem 30 bodů a skórem 51:12. Na podzim prohráli jen jednou a to se po loňském 11 místě vůbec nečekalo. Hlavní zásluhu na tomto úspěchu mají hlavně střelci Tomáš Tůma se 24 brankami a Filip Hrazděra se 14 brankami.

Mladší žáci však za staršími vůbec nezaostali a jsou na krásném 3. místě a skórem 43:13. Na mladších žácích už je vidět, že za sebou mají dva roky zápasů za benjamínky, hrají fotbal a to je největší příslib do budoucna. O branky se starali hlavně Jakub Hájek 14, Tomáš Gabriel 7, Ondřej Bártek 7, Martin Koleček 5. Suverénem své soutěže se stali benjamínci. Naši nejmenší fotbalisté na podzim jen jednou remizovali s Vítkovicemi 2:2, jinak vše vyhráli se skórem 127:26, vedou tabulku. Kluci hrají s velkou chutí a několik zápasů vyhráli o více než 20 branek. Přejeme jim, ať jim elán vydrží a jejich hra je stále baví tak jako doposud. Nejlepšími střelci se stali Martin Temel 33 branek a Ondřej Bártek 32 branek. Touto cestou bych chtěl také poděkovat trenérům, kteří vedou početnou skupinu benjamínků v počtu 45 hráčů mezi 5 – 11 lety a to bez nároku na ja-

koukoli odměnu. Děkujeme proto Miloši Baričákovi, Radimu Pěntákovi, Jiřímu Homolovi a Petrovi Řeháčkovi za obětavou práci trenérů.

Závěrem bych chtěl upozornit na skutečnost, že Vřesina je jedinou vesnicí v okolí, která má všechny své týmy v krajských soutěžích (muži, dorost, žáci). To nemá ani krajský přebor hrající Polanka nebo stotisícová Poruba. Fotbal mužů je o penězích, kdo má více, ten si nakoupí hráče a hraje výše, ale fotbal mládeže je o práci trenérů a o zázemí a to nám mnoho týmů závidí. Ne náhodou hraje několik našich fotbalistů v mládežnických výběrech Ostravy a také v Baníku Ostrava.

Závěrem bych chtěl poděkovat obci Vřesina za podporu fotbalu a také DTJ za bezplatný pronájem hřiště s umělou trávou. Díky patří také všem, kteří se o fotbal starají, a také všem sponzorům, jež nám na fotbal přispívají a bez jejich i byt jen malé finanční podpory bychom hrát nemohli. Přejeme všem krásné Vánoce a pohodový konec roku 2012.

Vše o fotbale najdete na našich stránkách <http://fotbal.vresina.info/>

Za FC Vřesina Josef Vincenci, prosinec 2012

Norsko-Ukrajina

Fotbalové hřiště U Opusty ve Vřesině prožilo v sobotu 25. 8. 2012 v 11:00 hod svou premiéru na poli mezinárodních zápasů. V rámci 19. ročníku fotbalového turnaje Memoriálu Václava Ježka hráčů do 18 let se na něm odehrálo mezistátní utkání o 5. místo mezi mužstvy Norska a Ukrajiny.

Kromě aktérů na hřišti a jejich doprovodů včetně trojice rozhodčích Mikel, Cieslar a Šafrán si úvodní tóny státních hymen vyslechlo také 45 přítomných diváků, kteří si za pěkného počasí nenechali ujít zápas fotbalových nadějí výše uvedených zemí. Možná, že ještě uslyšíme o hráčích se jmény Jones, Strand, Lundal, Hoibraten, Pedersen, Tronstad, Hestad, Tronsen, Opheim, Skaanes, Bjerkenes nebo Kačaraba, Bezuglyj, Tyscenko, Radčenko,

Zašepin, Jastrub, Luchtanov, Kalinin, Polegenko, Charatin, Ševčuk, kteří na začátku své fotbalové kariéry svými kopačkami vyzkoušeli vřesinský trávník.

Tým Norska porazil po penaltovém rozstřelu mladé Ukrajince 4:3, když v normální hrací době i po nastavení skončilo utkání poměrem 1:1.

Tento mládežnický turnaj je organizován Fotbalovou asociací ČR a letos se ho zúčastnila mužstva České republiky, Slovenska, Norska, Turecka, Ukrajiny a Maďarska.

Ve finále, které se odehrálo ve Frýdku-Místku, porazilo mužstvo Česka Maďarsko 3:2.

Ing. Vladimír Bárta, říjen 2012

Vřesinské noviny, občasník.

Vydává Obecní úřad Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina. IČO 00298581. Redakce: e-mail: noviny@vresina.cz. Ročník XIX. Redakční rada: V. Bárta, P. Hrušková, R. Ivanská a M. Roubíčková. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 12. 2012.

Vychází prosinec 2012. Uzávěrka příštího čísla: 15. 3. 2013.